

Adhurimi Eukaristik

III e diele e Ardhjes -B-

Gëzohuni!

*Famullia
Katedralja e shën Palit*

NË EMËN TË ATIT, E TË BIRIT E TË SHPIRTIT SHEJT.

AMEN.

Koha e Ardhjes asht kohë gëzimit shpirtnor, kohë gjatë së cilës jetojmë dhe ecim me shikim e drejtuem përpara. Koha e Ardhjes asht koha e rizgjimit që don me na ndihmue për me ja hapë zemrën tonë Krishtit që po vjen. Ekzistojnë në jetën tonë dhe në jetën e secilit njeri, disa pengesa të cilat nuk duen me na lejue për me e pritë Zotin ashtu si duhet dhe ashtu si e meriton: asht egoizmi i jonë që nuk don me e lejue Zotin me hi në jetën tonë; asht paaftësia e jonë për me u gëzue edhe për gjangat e vogla të jetës së përditshme; asht pa aftësia e jonë për me e pa Zotin në çdo mik e në çdo shok, e sidomos në gjestet e mirësisë që ato bajnë për ne; asht çoroditja e jonë duke bredhë pas të mirave materiale dhe duke i pa vetëm në planin sipërfaqësor të mirat shpirtnore; asht mungesa e gatishmërisë për me i pranue njerëzit që na rrethojnë si vëllazën e motra; asht mungesa e besimit që kena në vetë jetën dhe paragjykimet që ushqejmë për njerëzit që na rrethojnë; asht mungesa e mirënjohjes. Në kjoftë se do ta bajmë provë dhe me e lëshue veten tonë në duart e Atit që na dhuron Birin dhe të Birit që po vjen me kënaqësi drejt nesh, atëherë do të vërejmë se në zemrën tonë do të lindin gëzimi i vërtetë të cilin nuk do të mund të na e marri askush dhe paqja e zemrës që do të gëzojë në Zotin. Ajo çka na të krishtenët dijme dhe mundena me i dhanë botës, nuk mund të matet me masën e suksesit, por me masën e një stili të ri jete që për këdo që na sheh ngjall shpresë, përhapë gëzim dhe largon çdo trishtim.

Aleluia, aleluia.

“Shpirti i Zotit asht përmbi mue, sepse më ka dërgue me ju sjellë të varfënve lajmin e gëzueshëm.”

Aleluia, aleluia.

Prej Ungjillit sipas shën Gjonit: (Gjn 1,6-8.19-28)

Qe një njeri i dërguar prej Hyjit. Emri i tij ishte Gjon. Ai erdhi si dëshmitar, për të dëshmuar Dritën, që të gjithë të besojnë nëpër të. Ai nuk ishte Drita, por për të dëshmuar Dritën.

Dhe, ja, dëshmia e Gjonit!

Kur judenjtë nga Jerusalemi dërguan (tek ai) priftërinj dhe levitë për ta pyetur: “Kush je ti?” ai pranoi, nuk e mohoi, por dëshmoi: “Unë nuk jam Mesia!”

“Kush, pra? e pyetën ata A mos je Elia?”

“Nuk jam! u përgjigji.”

“A je Profeti?” “Jo!” ua ktheu.

Atëherë i thanë: “Kush je, që t’u kthejmë përgjegje atyre që na dërguan?”

Ai tha: “Unë jam zëri i atij që bërtet në shkreti: rrafshoni udhën e Zotit!’ sikurse tha Isaia profet.”

Disa prej të dërguarve ishin farisenj. Ata e pyetën: “Pse, atëherë, pagëzon, kur s’je as Mesia, as Elia, as Profeti?”

Gjoni përgjigji: “Unë pagëzoj me ujë. Në mesin tuaj është një që ju nuk e njihni. Është ai që po vjen mbas meje, por të cilit [unë] nuk jam i denjë t’ia zgjidh as rripat e sandaleve.”

Kjo ndodhi në Betani, përtej Jordanit, ku Gjoni po pagëzonte.

Fjala e Zotit.

Heshtje e shkurtë meditimi ...

Vëllazën e motra, gëzimi i plotë lind prej takimit me Zotin, dhe dëshmitarët e këtij takimit janë në shërbim të përhapjes së bukurisë së këtij takimi. Dëshmitari asht një za i cili i jep shpirt Fjalës. Dëshmitari asht mbajtësi ma i mirë i dritës që të gjithë ta shohin dritën. Dëshmitari asht gishti i drejtuem i cili tregon burimin e vërtetë të gëzimit. Shën Gjon Pagëzuesi me dëshminë e tij duket se asht pak si i ashpër, por gjithsesi mbetet një person i cili asht në shërbim të gëzimit, mbetet personi i cili përgatit rrugën për me shkue te burimi i gëzimit. Dëshmitar i gëzimit asht ai i cili gëzohet kur sheh se pas dëshmisë së tij edhe të tjerë janë takue me gëzimin e vërtetë.

«Gëzimi i Ungjillit jua mbushë zemrën edhe jetën të gjithë atyne që takohen me Jezusin. Ata të cilët e lejojnë vetveten të shëlbohen prej Tij, janë të çliruem prej mëkatit, prej trishtimit, prej boshllekut të brendshëm dhe prej izolimit. Me Jezu Krishtin gjithmonë lind dhe rilind gëzimi» (*Evangelii Gaudium, n.1*).

Heshnje e shkurtë meditimi ...

Të lutemi të gjithë bashkë:
**“Shpirti im e madhëron Zotin,
shpirti im me hare i brohoriti Hyjit,
Shëlbuesit tim,
sepse shikoi me pëlqim
mbi shërbëtoren e vet të përvujtë:
qe se, që tani të gjitha breznitë
do të më quajnë të lumtur,
sepse punë të mëdha bëri për mua
Hyji i gjithëpushtetshëm
i shenjtë është Emri i tij!**”

**Mëshira e tij brezni më brezni
për ata që e druajnë.
E tregoi fuqinë e krahut të vet:
i hodhi poshtë qëllimet e krenarëve,
i rrëzoi princat prej froneve të tyre
e i lartësoi të përvujtët.
Me të mira i mbushi ata që s'kishin ç'të hanë
e të pasurit i nisi duarthatë.
I ndihmoi Izraelit, shërbëtorit të vet,
duke e sjellë në mend mëshirën
si ua pati premtuar etërve tanë
në të mirën e Abrahamit
e të pasardhësve të tij në amshim.”**

Heshtje e shkurtë meditimi dhe këngë...

Vëllazën e motra, Ungjilli të cilin sapo e lexueme ven në dukje rezistencën që njerëzit i kanë ba dhe i bajnë të resë që na vjen prej Hyjit. Gjon Pagëzuesi asht profeti i kësaj risie. Ai na kërkon një shndërrim serioz të jetës tonë duke shpallë një të vërtetë të madhe: ardhjen e Jezusit dhe forcën e Shpirtit Shejt.

Gjon Pagëzuesi thotë për vetveten se asht «një za që bërtet në shkretinë». Zani asht një realitet në dukje shumë i dobët, por mund të ketë një forcë morale të jashtëzakonshme, sepse mundet me hy deri në ndërgjegje dhe me i prishë shumë ekuilibra të kristalizuem prej kohësh dhe prej kohës.

Përballë këtij dëshmitari të së vërtetës, kultura e botës reagon dhe mbrohet, kërkon një deklaram identitetit. Ky më duket se asht pretendimi i gjithmonshëm i shoqnisë njerëzore përballë kujtdo që nuk identifikohet me një rol të autorizuem.

«Kush je ti? Çfarë titullit ke për me folë kështu? A mos je ndoshta Mesia?».

Gjoni e mohon të jetë Mesia, edhe pse kërkesa që ka për me u kthye prej mëkateve asht tipike e Mesisë. Por Ai, thjesht asht zani që bërtet në shkreti për këtë të vërtetë.

Do të jetë lindja e Jezusit që ka me e realizue profecinë e tij, sepse fëmija i lindun në Betlehem ka me ju kërkue të gjithë njerëzve një shndërrim rranjësor të jetës si kusht i domosdoshëm për një të ardhme ma njerëzore dhe ma vëllaznore të botës sonë.

Me këtë gja Ati nuk na kërkon “mrekullina, por na kërkon me mësue me kenë sa ma njerëz të vërtetë duke u frymëzue prej sjelljes njerëzore të Birit të tij që na e ka dhurue për Shëlbimin dhe për gëzimin tonë.

Fjala e Jezusit asht aq e re dhe aq e fortë, saqë nganjëherë kena frikë se edhe jena duke jetue shumë larg prej saj dhe na duket shumë e vështirë për me mujtë dhe me e zabatue.

Atëherë, si me ja ba për me fitue kundër kësaj frike? Shën Pali na sugjeron një rrugë të vështirë por të bukur çlirimit prej kësaj frike. Shën Pali shkruan: «Lutuni pa pushim», e thanun me fjalë të tjera: kërkoni vazhdimisht me kuptue se çfarë mendimit ka Hyji për jetën tuaj. Mos u lodhni duke e kërkue të vërtetën. Ky asht edhe kuptimi vërtetë i lutjes.

«Mos e fikni Shpirtin, mos i përbuzni profecinë, shqyrtoni me kujdes çdo gja, mbani për vedi çdo gja që asht e mirë për shpirtin tuaj».

«Shqyrtimi» asht i domosdoshëm për jetën e secilit njeri, edhe po të mos ishim në fushën e besimit. Shqyrtimi asht momenti ma angazhues sidomos në jetën e një besimtari.

Vetëm nëpërmjet shqyrtimit mundena me i shpëtue dobësisë sonë dhe emocioneve të gabueme të cilat janë përherë një kurthë e rrezikshme për jetën tonë. Shqyrtimi në të njajtën kohë asht edhe shejë e një pjekunie të madhe njerëzore.

Me shqyrtue sot don me thanë me kenë të kujdesshëm për me lexue dhe me kuptue shejat e kohëve në dritën e Fjalës së Zotit.

Na jetojmë në një epokë shndërrimesh të jashtëzakonshme, në një kohë me problematika shkencore dhe sociale shpeshherë të pashpjegueshme dhe për këtë shqyrtimi na paraqitet si një nevojë gjithnjë dhe ma e domosdoshme.

Përballë një panorame të tillë asht urgjente për ne me pasë kriteret e vlerësimit të drejtë të situatave, kriteret të cilat duhet të ushqehen prej vlerave të Ungjillit, duke ikë prej skemave të interesit personal.

E ardhmja e Hyjit «asht tashma në mesin tonë», por shpeshherë ankthi i jonë për mirëqenie dhe shqetësimet personale, nuk na lejojnë që ta vërejmë këtë gja.

Aftësia që Ungjilli dhe të vërtetat e tija na japin për me SHQYRTUE ngjarjet e kohës dhe të së përditshmes sonë, na ndihmojnë neve dhe botën që të mos humbasim në dëshpërimin kolektiv, por ta kena në vetvete shpresën se e nesërmja e jonë e vendosun në dorën e Zotit mundet me i dhanë kuptim historisë, pasi kjo asht dhe thirrja jonë si njerëz të krishtenë.

Heshtje e shkurtë meditimi ...

Të lutemi të gjithë bashkë:

O Zot Jezu Krisht,
ne besojmë se Ti je Drita e botës;
ne e besojmë, o Zot,
se Ti e ndriçon historinë tonë;
Ne e besojmë, o Zot,
se Ti i ndriçon errësirat tona
duke e larguar frikën e tyre prej nesh;
ne e besojmë, o Zot,
se Ti mund të na shpëtosh prej duarve të se keqes.
Je ti, o Jezus, drita e botës,
dhe askush nuk mund ta zërë vendin Tënd;
ndërsa të gjithë neve
na e jep hirin të bëhemi si Gjon Pagëzuesi:
që të jetojmë me thjeshtësinë e zemrës,
e të jemi dëshmitarë të lumtur dhe të përvujtë,
të Lajmit Tënd të Mirë në këtë botë.
Në këtë mënyrë, o Jezus,
kushdo që kërkon dritën do të mund të gëzohet,
në sajë të drejtimit që Drita do ti tregojë;
Kushdo që dëshiron me e pa fytyrën Tënde,
do ta gjejë atë, duke ndjekur këtë Dritë.
Je ti, o Jezus, Drita e botës,
dhe na e jep hirin,
që ta shohim jetën tonë,
me dritën e syve të tu të bukur.

**Na e jep hirin, o Jezus,
që ta lexojmë historinë tonë,
me shikim tënd të thellë,
në mënyrë që edhe në mes të dhimbjes,
të mund ta vërejmë praninë Tënde.
Je ti, o Jezus, Drita e botës,
dhe secilit prej nesh
dhuroja një rreze të mirësisë Tënde,
një rreze të hirit dhe të lumnisë tënde,
Amen.**

Heshtje e shkurtë meditimi dhe këngë...

«Drejtojeni rrugën e Zotit. Përgatituni për ardhjen e tij».
Kjo asht folja e tretë e kohës së ardhjes që na përcjellë në takim me Zotin. E para ishte: Rrini zgjuar. E dyta: Shpejtoni. E treta: Përgatituni.

Në kjoftë se në shtëpi na vjen një mik, bajmë të pamujtunen që ta kënaqim sa ma shumë me pritjen tonë; në kjoftë se na vjen dikush që e duem fort, atëherë mendojmë edhe për detajet ma të vogla të darkës, dhe gëzimi i jonë asht shumë i madh kur «do ta shohim ballë për ballë».

Gëzimi i jonë do të jetë shumë i madh kur ta shohim duke ardhë, e për këtë përgatitena në gjithçka. Për me dashtë dhe me e përgatitë mirë takimin me dhandrrin, atëherë duhet me ndërtue shtigje të mira dialogut.

Në kjoftë se e dua me të vërtetë drejtësinë, atëherë asht e nevojshme që ta ndërtoj rrugën që e kam prishë me egoizëm.

Koha e pritjes asht në të njajtën kohë edhe moment shpreset

dhe luftet për me u çlirue prej të keqes.

Jo vetëm ritet fetare apo fjalët e bukura të liturgjisë na shërbejnë për këtë takim, por drejtësia e praktikuar asht shejë e dukshme e gëzimit të pritjes së këtij takimi.

«Me u largue prej çdo lloj të keqeje» asht kushti i domosdoshëm që Fjala e mbjellë në ne të mos shkojnë dam.

E atëherë, «*vëllazën të jeni gjithmonë të gëzuem*», pavarësisht vështirësive, pavarësisht dhimbjeve që e mundojnë kohën në të cilën jena duke jetue. Siguria e këtij takimi duhet me na ba me kenë të gëzueshëm dhe me na nxitë për me ndërtue një botë ma të mirë. Gjon Pagëzuesi e ka ba pjesën e tij, e tash na mbetet ne për me ba detyrën tonë.

Martin Luther King thoshte se të krishtenët duhet me kenë dëshmitarë të së mirës në botë dhe jo termometri i së keqes. Me ndejtë duke u ankue për botën nuk i shërben askujt por duhet me përdorë energjitë tona për me i dhanë shpresë.

Të përgatitena pra! Kshndellat po vijnë: «Ta ruajmë veten të pastër dhe të gatshëm për ardhjen e Zotit tonë».

Së parit duhet me e ndezë zjarrin e dashnisë në zemër të familjes tonë, e mandej mundena me e ndezë edhe në shoqinë në të cilën jetojmë, pikërisht në ato vende ku jena të thirrun për me dëshmue atë të vërtetë që e besojmë, kjo duhet me kenë sheja e dukshme e pritjes sonë.

«Me i lidhë plagët e zemrave të plagosuna, me ju shpallë lirinë të burgosunve në trup dhe shpirt, me shpallë Lajmin e Mirë të Ungjillit», kjo don me thanë me kenë të veshun me mantelin e drejtësisë.

Takimi me Zotin na e shndërron jetën, «sepse na veshë me veshjen e shëlbimit», atëherë nuk kena si mos me pasë në

buzë dhe në zemër optimizmin për këtë takim i cili mundet me i shndërrue fatet e historisë tonë: errësinën e kthen në dritë, dhimbjen në gëzim, vdekjen në jetë.

Shpresa e këtij takimi që asht në ne, shndërrohet në lutje: «Unë po të pres, o Zot, jam gati, mos vono dhe eja». Le të gëzojnë shpirti i jonë i cili bashkë me Nanën e thotë kangën e gëzimit:

«Shpirti i jem e madhon Zotin».

Ti, o Zot, je Udhëheqësi i jem, Ti je forca e jeme ndërkohë që në shpirt më vlon thirrja: “Maràna tha, eja, o Zot Jezus”, edhe brenda meje dëgjoj zanin tand që më thotë: «A je gati? Unë po vij, papritmas, si vjedhësi natën. Duke të gjetë të gatshëm duke me pritë, aty asht shëlbimi».

Kshndellat janë afër: Fëmija asht gati për me lindë, kërkon një djep në të cilin të mund të pushojë. Kujtdo që ka me e ba gati këtë djep, atij ka me ju dhanë privilegji për me kenë i thirrur Biri i Hyjit.

Heshkje e shkurtë meditimi ...

Të lutemi të gjithë bashkë:

**O Zot Jezu Krisht,
Bir i Njëlindur i Atit,
ne e dijmë se cila është drita
që Ti u ke sjellë të gjithë banorëve të tokës:
ajo është drita e Dashurisë Tënde!
Ti i ke falur fyerjet që të janë bërë,
duke ja dhënë gëzimit Tënd
secilit njeri që e ka humbur shpresën;**

**Ti e ke pranuar afër teje
këdo që të ka përbuzur me mëkate
dhe të ka shikuar me përbuzje gjatë jetës...
Të ulur në gjuhë përpara teje,
po të kërkojmë hirin
që bashkë me ty, o Zot Jezus,
edhe ne të përcjellim sadopak dritë,
edhe ne të dhurojmë sadopak dashuri,
për të gjithë ata vëllezër e motra
të cilët nuk janë të lumtur,
por që presin me padurim
që në fytyrën tonë
të vërejnë shenja të fytyrës Tënde!**

Heshtje e shkurtë meditimi dhe këngë...

Ati ynë...

O Jezus, në këtë Adhurim shejt, Gjon Pagëzuesi na mëson dhe na nxit që të ndërjegjësohena për aftësitë që na ke dhanë por dhe për limitet që i kena. Vetëm duke kenë të vetëdijshëm për aftësitë dhe kufizimet, na mundena me e kuptue që Ti je Drita, Drita e vërtetë që i ndriçon të gjithë ata që të kërkojnë. Po, o Jezus, vetëm duke e pranue këtë të vërtetë na mundena me kenë në rrugën e duhur, në rrugën e jetës dhe mundena me kuptue misionin që na ke caktue, duke i dhanë kështu kuptimin e duhur ekzistencës sonë.

Largoje prej nesh, o Zot Jezus çdo pretendim dhe arrogancë tonen që mund të na nxisi me mendue se mund të bajmë edhe pa Ty, se mund ta marrim vendin tand në vendimet e jetës.

Na e jep hirin që t'i hapemi veprimin të Shpirti Shejt dhe kështu të bahena edhe na sikurse Gjon Pagëzuesi, dëshmitarë të vërtetë të dritës që vjen prej teje. Na e jep hirin, o Jezus, që ta kuptojmë se asht ma e randësishme me jetue nën dritën e elterit tand sesa nën dritën e skenave të mëdha të botës, se asht ma e randësishme me kuptue mirësinë që vjen prej teje, sesa bota me vlerësue mirësinë që mund të marrin prej nesh. Vetëm kështu, o Jezus, mund të ushqehena në burimin e gëzimit, një gëzim ky i cili nuk koinçidon me mungesën e problemeve, por me sigurinë se me ty çdo pengesë është lehtësisht e kapërcyeshme.

Heshtje meditimi...

Të lutemi të gjithë bashkë:

Lutja për thirrjet meshtarake

**Të dëgjueshëm ndaj Fjalës tënde,
të kërkojmë o Zot:**

“Dërgo punëtorë në të korrat e tua”.

Në lutjen tonë

Ti e sheh nevojën për meshtarë të rinj.

**Dhuroju të rinjve tanë,
një shpirt të hapur dhe plot guxim,
që ta pranojnë ftesën tënde.**

**Foli me zemrën Tënde zemrës së tyre
dhe thirri për emër.**

Në sajë të hirit tënd

**le të jenë, të qetë,
të lirë dhe të fortë;**

**të lidhur me një dashuri të vetme,
të pastër dhe besnike.**

**Të jenë apostuj të apasionuar të Mbretërisë tënde,
kundërshtarë të hipokrizisë
dhe heronj të përvujtë të Shpirtit.
Edhe një gjë tjetër të kërkojmë, o Zot:
bashkë me të “thirrrurit”
të mos mungojnë edhe “ata që i thirrin”;
ata që në emrin tënd i ftojnë,
i këshillojnë, i shoqërojnë dhe i udhëheqin.
Qofshin famullitë tona shenja të bekimit tënd
dhe hapësira të denja
në të cilat mësohet dhe shpallet besimi.
Për seminaristët tonë të kërkojmë
qëndresë në zgjedhjen e tyre:
bëj që të rriten çdo ditë në shejtëri dhe në dije.
Ata që tashmë e jetojnë thirrjen tënde,
Ipushkvin tonë dhe Meshtarët tanë
- forcoji në punën e tyre apostolike,
mbroji në ankthet e tyre,
ruaji në vetminë e tyre,
dhe forcoji në besnikëri.
Me ndërmjetësinë e Nënës tënde të Shejtë,
po ta besojmë ty, o Jezus, lutjen tonë.
Lindshin, o Zot, prej lutjeve tona,
thirrjet meshtarake
për të cilat aq shumë kemi nevojë. Amen.**

**Sakramend pra kaq t'madhnuem,
le t'adhrojmë me f'tyrë për dhe,
edhe dokja e motit t'shkuem
t'ia lshojë rendin sjelljes s're;
N' çka s'mbrrin mendja me kuptue,
Ndhmë t'na bahet shejtja fe.**

**Atit, Birit sot përhera
u kjoftë kanga plot hare,
jetë pushtet u kjoftë e ndera
bekue kjoshin n'qiell e n'dhe;
Shpirti rrjedhë dy vehtjesh tjera,
njai kjoftë lavdi i shejtes fe. Amen.**

- Bukën qiellore ua dha atyre.
- Që në vetvete ka çdo shije.

Të lutemi. O Zot Jezu Krisht, që në Sakramendin e mrekullueshëm të Eukaristisë na ke lanë përkujtimin e Pashkëve të tua, ban që ta adhurojmë me fe të gjallë misterin e shejtë të Korpit dhe Gjakut tand, për të shijue në ne të mirat e shëlbimit tand. Ti që jeton e mbreton në shekuj të shekujve. Amen.

Bekimi me të Shejtnueshmin Sakramend

Litanitë e Emnit të Zotit

Qoftë bekuar Zoti.

Qoftë bekuar emri i shejtë i Tij.

Qoftë bekuar Jezu Krishti,

Zot i vërtetë e njeri i vërtetë.

Qoftë bekuar emri Jezus.

Qoftë bekuar zemra tejet e shejtë e Tij.

Qoftë bekuar gjaku tejet shejtë i Tij.

Qoftë bekuar Jezu Krishti

në Sakramendin tejet shejtë të Elterit.

Qoftë bekuar Shpirti Shejtë ngushëllues.

Qoftë bekuar e madhnueshmja Nana e TenZot,

Virgjna Mari.

Qoftë bekuar të zanët e shejtë e të panjollë të saj.

Qoftë bekuar të ngjiturit e lumtur të saj në qiell.

Qoftë bekuar emni i Zojës Virgjën dhe Nanë.

Qoftë bekuar shejti Jozef, fati tejet i pastër i saj.

Qoftë bekuar Zoti ndër engjëjt dhe shejtnit e vet.

Kanga përfundimtare.